

Браила и според Йордан Иванов²⁰ започва издаването на сп. „Читалище“ - „белетристически или забавителен лист“, от който през октомври 1869 г. излизат няколко броя, след което е преименуван на „Пътник“. Когато говори за „Читалище“, обаче, Й. Иванов цитира едно обявление във в. „Македония“²¹, от което можем да заключим, че той самият не е виждал споменатия лист. И тъй като това периодично издание още не е открито не се споменава като реално съществуващо и във всички по-късни справочни издания²², имаме достатъчно основания да допуснем, че то въобще не е съществувало. Още повече, че в брой 46 на споменатия в. „Македония“ от 18 октомври 1869 г., в отговор на цитираното от Й. Иванов съобщение, се появява възражение от страна на настоятелите на Българското читалище в Цариград срещу заглавието на запряновото списание, тъй като те вече били известили чрез в. „Право“ за своето решение да издават друго с такова заглавие. „При всичкото си прочее горещо желание да види разпространението на различни периодически списания между народа ни, настоятелството ся нахожда за зла чест принудено да отрече на Г-на Запрянова правото да употреби името „Читалище“ за название на периодическо списание, което той мисли да издава“ - се казва във възражението.

Почти сигурно е, че Т. Запрянов е уважил протеста на цариградските българи, защото на 11 октомври, когато се появява известието за списанието му, той едва ли е бил готов веднага да го даде за печат, а възражението идва броени дни след това. Така той не само отлага издаването на своето списание, но и напуска Браила и отива да живее в Болград.

По този повод в. „Отечество“²³ съобщава: „Т. Запрянов от Браила минал в Болград дето щял да започне да издава неделний си вестник, за който е вече предизвестил. Първият брой на този лист щял да излезе на 10-тогo февруария.“ Макар и пет дни по-късно - на 15 февруари 1870 г. излиза първият брой на първия редактиран от Запрянов в. „Пътник“. Отпечатан е в печатницата на Централното българско училище. Вестникът има подзаглавие „Лист за книжевност, полезна забава и търговия“. Адресът на редакцията е хотел „Клайн“ в Болград, където вероятно е живеел и самият Запрянов. Скоро обаче редакторът се премества отново в Браила и там продължава издаването на вестника си, когато печата в печатницата на Дядо Димитър Паничков. От „Пътник“ излизат общо 10 броя. Осем от тях днес могат да се видят в НБКМ-БИА - София, а петият и деветият не са запазени. Броевете от 1 до 4 са издадени в Болград, а 6, 7, 8 и 10 в Браила. Разликата в графичното оформление на заглавката от двата периода е очевидна. Вестникът излиза в осем страници с размер 23x30 см и с по две колони. В долния десен ъгъл на последната страница е записано „редактор-ступанин Б. Запрянов“, а в левия ъгъл